

kun er de store Hartkornsbesiddere, disse Lovforslag komme til gode, og det ønsker jeg at nedlægge en bestemt Protest imod. Og naar det ærede Medlem fremstillede det saaledes, at det er at vende op og ned paa Tingene, da de, der have meget i Forvejen, faa mere, og de, der ingen Ting have, ingen Ting faa, saa maa der jo dertil siges, at de, der intet Hartkorn have, kunne heller ingen Ting faa, naar der bliver Tale om Hartkornsafskrivning. Men dette gælder jo altid, naar der er Tale om at vedtage Love for een Samfundsklasse; da kan det ikke samtidig berøre alle Mennesker. Hvis vi vilde se saaledes paa Sagen, kom vi aldrig ud af Stedet. Derfor maa man selvfølgelig tage hver Ting til sin Tid, ved en Lejlighed lovgiver man saaledes, at det kommer een Del af Samfundet til gode mere eller mindre, og en anden Gang lovgiver man, saa det kommer en anden Del til gode. Man kan ikke paa en Gang reformere til alle Sider. Af det ærede Medlems Betragtning vilde følge, at man ikke kunde give en sulten Mand et Stykke Brød, naar man ikke samtidig kunde mætte alle, der vare sultne. Dette er at stille Forholdene paa Hovedet, og jeg forstaar slet ikke, at det ærede Medlem vil gøre det, fordi det Parti, han tilhører, jo altid beraaber sig paa — og jeg vil indrømme, at de tidt og ofte vise, at de gerne ville være med dertil — at man skal vise Retfærdighed. Men vil man det, maa man ikke fremstille Sagen saaledes, at det kun kan sætte ondt Blod, og det gør det, naar man ikke forstaar det paa rette Maade. Det ærede Medlem sagde tillige i Gaar, at, dersom man for 20 Aar siden, i 80erne, tror jeg, han sagde, havde villet tale om, at det første Venstreministerium, der blev dannet her i Landet, vilde fremsætte Love om Afskrivning af alle Hartkornsskatterne og alle de gamle Skatter, vilde man ikke have troet det, fordi ingen den Gang kunde tænke sig slikt. Jeg forstaar ikke, det ærede Medlem kan sige det, thi det er jo en bekendt Sag, at Hartkornsskatternes fuldstændige Afskrivning er en gammel Venstretanke, som der har været talt og skrevet saa meget om, og hvorfor skulde man saa ikke tænke sig, at det første Venstreministerium kunde komme med et saadant Forslag? Jeg synes netop, man havde Lov til at vente, at det første Venstreministerium netop vilde gøre Forsøg paa at gennemføre den gamle Venstretanke, som er en stor Tanke og i sit Princip er noget af det største, man kan tænke sig, idet

den gaar ud paa at faa al den gamle Uret afskaffet, som har gældt meget for længe, og søge at faa noget bedre i Stedet. Det har man netop kunnet vente, at det første Venstreministerium vilde gøre sig Umage for. Derfor forstaar jeg ikke, at det ærede Medlem vil fremkomme med saadanne Udtalelser, fordi de i Virkeligheden intet som helst have paa sig og kun kunne tjene i agitatorisk Øjemed.

Jeg mener, at Regeringen har haft Held med at faa Indholdet af disse Love saaledes, at vi kunne være glade derved, særlig naar vi se de Forbedringer, Forslagene ere undergaaede, siden vi sidst havde med Skattelovene at gøre. Jeg skal saaledes nævne, at den lavere Ejendoms-skyld end den, der tidligere var paatænkt, er efter min Formening en ret betydelig Forbedring. Den retfærdige Vurdering af Ejendommen hører ogsaa med til de Forbedringer, som alle ville hilse med Tilfredshed, specielt dette, at en Ejendom nu skal vurderes efter, hvad den er værd i Handel og Vandél, og endelig, at Tiende-afløsningen og Arvefæsteafgiften ikke skulde regnes med i Vurderingen. Ligeledes er den gradvise Overgang til fuld Beskatning en Bestemmelse, som Regeringen har Krav paa, at man udtaler sin Tilfredshed med, thi derved kommer den ny Skat ikke let til at virke hemmende og ødelæggende for nogen, saaledes som den ganske vist ellers kunde have gjort i ganske enkelte Tilfælde, og det var jo heller ikke Meningen. Derfor har Bestemmelsen om den gradvise Overgang ogsaa et meget stort Fortrin. Om den mildere Bestemmelse om Selvangivelse er absolut tilfredsstillende, skal jeg i dette Øjeblik lade være usagt, men det er i hvert Fald en meget stor Forbedring fra det foregaaende. Ligeledes er efter min Mening Fordelingsmaaden af Statens Tilskud til Kommunerne meget bedre end i de tidligere Forslag. Alle disse Ting, der som sagt efter min Mening ere Forbedringer, kunne hjælpe til, at Lovforslagene let gaa igennem *begge* Ting, idet jo en Del af Forandringerne imødekommer Krav, der have været stillede fra Landstingets Side. Og det kan jo ikke nytte at unnlade at tage

Rettelse.

Sp. 1373: Taleren er J. H. Jensen, ikke J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds).